

PRAKSISOVERSIGT · IMMATERIALRET

Praksisoversigt over forretningshemmeligheder

Fra markedsføringslovens § 23 til direktiv 2016/943 – definition, hemmeligholdelsesforanstaltninger og retsmidler

Version 2 · Opdateret 15. jul. 2026 · 30 afgørelser · 1995-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Beskyttelsen af forretningshemmeligheder blev i 2018 samlet i én selvstændig hovedlov – lov om forretningshemmeligheder (erhvervshemmelighedsloven) – der gennemfører direktiv (EU) 2016/943 og afløser markedsføringslovens § 23. Loven giver ingen eneret, men beskytter oplysninger, der opfylder tre kumulative krav: hemmelighed, handelsværdi og rimelige hemmeligholdelsesforanstaltninger.

Praksis fra navnlig Sø- og Handelsretten viser, at sagerne meget ofte afgøres allerede på definitionen – virksomheden må bevise, at oplysningerne opfylder § 2 – mens markedsføringslovens generalklausul fungerer som et supplerende værn, når beviset ikke lykkes. Parallelt hermed har Klagenævnet for Udbud, ombudsmanden og EU-Domstolen udviklet en omfattende praksis om, hvornår forretningshemmeligheder kan undtages fra aktindsigt.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** En forretningshemmelighed foreligger kun, når alle tre kumulative krav i § 2, nr. 1, er opfyldt: oplysningerne skal være hemmelige, have handelsværdi fordi de er hemmelige, og være underkastet rimelige foranstaltninger til hemmeligholdelse.
- 02** Bevisbyrden for, at oplysningerne overhovedet er forretningshemmeligheder, påhviler forretningshemmelighedshaveren – og domstolene frifinder, når beviset ikke er ført, uanset at der er indgået tavshedspligtsaftale.
- 03** Kravet om rimelige hemmeligholdelsesforanstaltninger er et selvstændigt materielt krav og ikke blot et bevismoment; det er det eneste af de tre krav, virksomheden fuldt ud selv råder over.
- 04** Reverse engineering af lovligt erhvervede produkter og uafhængig opdagelse eller skabelse er lovlige erhvervelsesmåder – loven skaber ingen eneret til knowhow.
- 05** De erfaringer og kompetencer, som en arbejdstager normalt erhverver i løbet af sin ansættelse, er ikke forretningshemmeligheder, og loven må ikke bruges til at begrænse arbejdstagermobiliteten.
- 06** Er der aftalt en konkurrence- eller kundeklausul efter ansættelsesklausulloven, finder klausulen anvendelse forud for § 4, stk. 2, i klausulperioden.

- 07** § 4, stk. 3, rammer hælerilignende forhold: den, der vidste eller burde have vidst, at hemmeligheden stammer fra en ulovlig videregivelse, handler selv ulovligt – men god tro udelukker straf.
- 08** Anmodning om forbud eller påbud efter § 8 og sagsanlæg om foranstaltninger efter § 12 skal indgives inden 6 måneder efter, at haveren har fået tilstrækkeligt grundlag herfor, jf. § 14.
- 09** Erstatning efter § 15 kan fastsættes friere end efter almindelige erstatningsregler: krænkerens uberettigede fortjeneste indgår, erstatningen kan mindst svare til et rimeligt vederlag, og der kan tillige tilkendes godtgørelse for ikke-økonomisk skade.
- 10** Straf efter § 18 (bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder) rammer kun personer med tilknytning til eller lovlig adgang til virksomheden, og påtale sker kun efter den forurettedes begæring; under særligt skærpende omstændigheder er strafferammen 6 års fængsel efter straffelovens § 299 a.
- 11** Markedsføringslovens § 3 og § 20 fungerer som supplerende værn og kan udløse godtgørelse for markedsforstyrrelse, selv når kravet efter forretningshemmelighedsloven afvises.
- 12** Ved aktindsigt gælder en klar formodning for skade, når der er tale om drifts- eller forretningsforhold, men myndigheden skal foretage en konkret vurdering – generelle og offentligt tilgængelige oplysninger kan ikke undtages.
- 13** Fortrolighed er ikke evig: oplysninger, der er mere end fem år gamle, anses efter EU-Domstolens praksis principielt for historiske og har mistet deres fortrolige karakter, medmindre andet påvises.

Lovgrundlaget: en selvstændig hovedlov afløser

§ 1 markedsføringslovens § 23

Beskyttelsen af forretningshemmeligheder er siden april 2018 samlet i **lov om forretningshemmeligheder** – i lovsamlingen benævnt [erhvervshemmelighedsloven](#) – der gennemfører [direktiv \(EU\) 2016/943](#) om beskyttelse af fortrolig knowhow og fortrolige forretningsoplysninger mod ulovlig erhvervelse, brug og videregivelse. Loven indeholder efter [§ 1](#) "regler om beskyttelse mod ulovlig erhvervelse, brug og videregivelse af forretningshemmeligheder".

Før reformen var reguleringen spredt. Lovforslagets almindelige bemærkninger beskriver retstilstanden således:

Beskyttelse af erhvervsdrivende mod, at nogen, som har et tilknytningsforhold til virksomheden, uretmæssigt erhverver, bruger eller videregiver erhvervshemmeligheder, er reguleret i markedsføringslovens § 23. Sanktionerne for overtrædelse heraf er bøde og fængsel indtil 1 år og 6 måneder og under særligt skærpende omstændigheder fængsel indtil 6 år, jf. lovens § 37, stk. 5, og straffelovens § 299 a. Beskyttelse af erhvervshemmeligheder er ligeledes reguleret i bl.a. straffelovens §§ 263, 264 og 264 c, der under visse nærmere betingelser kriminaliserer industrispionage og også omfatter personer uden tilknytning til virksomheden.

Med reformen blev [markedsføringslovens § 23](#) ophævet – bestemmelsen står i dag netop med teksten "(Ophævet)" – og straffebestemmelsen flyttet til lovens [§ 18](#). Formålet var dobbelt: at styrke beskyttelsen og at gøre reglerne overskuelige. Som det hedder i bemærkningerne:

Formålet med lovforslaget er at styrke beskyttelsen af forretningshemmeligheder og skabe ensartede rammevilkår for erhvervslivet på tværs af EU. Samtidig skal implementeringen i en ny og selvstændig lov, der i vidt omfang samler den danske regulering på området, gøre det lettere for danske virksomheder at få overblik over reglerne for beskyttelsen af forretningshemmeligheder.

Loven er en **tekstnær implementering** og går ikke videre end direktivet. Den er ikke blevet ændret siden vedtagelsen, og der foreligger ingen vedtagne, ikke-konsoliderede ændringer – den tekst, der gælder i dag, er den oprindelige.

Systematikken er værd at have for øje, fordi den styrer sagernes forløb:

Bestemmelser	Indhold
§§ 1-2	Anvendelsesområde og definitioner
§ 3	Lovlig erhvervelse, brug og videregivelse
§ 4	Ulovlig erhvervelse, brug og videregivelse
§ 5	Undtagelser (ytringsfrihed, whistleblowing, arbejdstagerrepræsentanter)
§§ 6-7	Hemmeligholdelse under retssagen
§§ 8-11	Midlertidige forbud og påbud
§§ 12-14	Endelige foranstaltninger, godtgørelse i stedet, frister
§§ 15-17	Erstatning, tvangsbøder, offentliggørelse af dom
§ 18	Straf

Historisk indgik beskyttelsen mod misbrug af erhvervshemmeligheder i lovgivningen om illoyal konkurrence. Allerede **Betænkning nr. 416/1966 angående en ny konkurrencelov** behandlede området i lyset af Pariserkonventionens bestemmelser om undertrykkelse af illoyal konkurrence – en linje, der via markedsføringsloven fører frem til den nuværende lov.

LOV

[Erhvervshemmelighedsloven § 1](#)
[Erhvervshemmelighedsloven § 18](#)
[Markedsføringsloven § 23](#)
[Straffeloven § 299a](#)

§ 2 Definitionen i § 2: de tre kumulative krav

Kernen i loven er definitionen i [§ 2, nr. 1](#), der gennemfører [direktivets artikel 2](#). En forretningshemmelighed er oplysninger, der

- **a)** er hemmelige i den forstand, at de ikke i deres helhed eller i den præcise udformning eller sammensætning er almindeligt kendt blandt eller umiddelbart tilgængelige for personer i de kredse, der normalt beskæftiger sig med den pågældende type oplysninger,
- **b)** har handelsværdi, fordi de er hemmelige, og
- **c)** under de givne omstændigheder er blevet underkastet **rimelige foranstaltninger til hemmeligholdelse** af den person, som lovligt kontrollerer oplysningerne.

Kravene er **kumulative**. Forarbejderne fremhæver dette udtrykkeligt og knytter definitionen til TRIPS-aftalens artikel 39:

Begrebet forretningshemmelighed omfatter oplysninger, som opfylder tre kumulative krav, der fremgår af bestemmelsens nr. 1, litra a-c. [...] Definitionen harmonerer med definitionen i artikel 39 i TRIPS-aftalen, der handler om beskyttelse af fortrolig information.

Lige så vigtigt er det, definitionen **ikke** omfatter. Med henvisning til direktivets præambelbetragtning nr. 14 fastslår forarbejderne:

Definitionen på en forretningshemmelighed udelukker [...] ubetydelige oplysninger og de erfaringer og kompetencer, som arbejdstagere normalt erhverver i løbet af deres ansættelse. Definitionen udelukker også oplysninger, som er almindeligt kendte blandt eller er lettilgængelige for personer i de kredse, som sædvanligvis beskæftiger sig med den pågældende type oplysninger.

Handelsværdikravet (litra b) er ikke en høj tærskel – det er nok, at oplysningerne har **faktisk eller potentiel** handelsværdi, fordi uautoriseret brug ville kunne undergrave haverens "videnskabelige og tekniske potentiale, forretningsmæssige eller finansielle interesser, strategiske placering eller evne til at konkurrere".

Definitionen er ikke kun et privatretligt begreb. Klagenævnet for Udbud anvendte den direkte ved bedømmelsen af, hvilke dele af et tilbud der kunne undtages fra aktindsigt, i [24/06948](#) om delvis aktindsigt i tilbudsmateriale fra et udbud af varmepumpeanlæg, hvor afgørelsen udtrykkeligt hviler på [§ 2](#). Og EU-Domstolen har i [C-54/21](#) om balancen mellem fortrolighed og gennemsigtighed i offentlige udbud anvendt netop artikel 2 i direktiv 2016/943 som målestok, når en ordregiver påberåber sig fortrolighed efter udbudsreglerne.

LOV

[Erhvervshemmelighedsloven § 2](#)

PRAKSIS

EU-Domstolen · Afgørelse om balancen mellem fortrolighed og gennemsigtighed i offentlige udbud

17.11.2022

Klagenævnet for Udbud · Afgørelse om delvis aktindsigt i tilbudsmateriale fra udbud af varmepumpeanlæg

05.11.2024

§ 3 Litra c i praksis: kravet om rimelige hemmeligholdelsesforanstaltninger

Kravet i [§ 2, nr. 1, litra c](#) er det, der oftest afgør sagerne, og det er det eneste af de tre krav, virksomheden **selv råder fuldt ud over**. Forarbejderne er her påfaldende sparsomme:

Direktivet indeholder ikke konkrete fortolkningsbidrag til kravet i litra c.

Dermed er udfyldningen overladt til domstolene, og praksis viser, at kravet har reelt indhold – det er ikke en formalitet.

En illustrativ afgørelse er Sø- og Handelsrettens dom i [BS-27010/2021-SHR](#) (reklamebureauet Adtention mod en tidligere "paid social specialist", der straks efter fratrædelsen startede den konkurrerende enkeltmandsvirksomhed Oaksmond). Medarbejderen var i ansættelseskontrakten pålagt **ubetinget tavshedspligt** og udtrykkeligt gjort bekendt med både [markedsføringslovens § 3](#) og lov om

forretningshemmeligheder. Arbejdsgiveren gjorde gældende, at han havde brugt fortrolige oplysninger om priser og kunders økonomi til at hverve kunder, og krævede 98.500 kr. Retten frifandt:

De foreliggende bevismæssige oplysninger findes imidlertid ikke at give tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at der er tale om oplysninger omfattet af lov om forretningshemmeligheder, eller at Nicklas Segatz Mortensen benyttede fortrolige oplysninger til at hverve Adtention A/S' kunder til sin egen virksomhed, jf. lov om forretningshemmeligheder § 2 og § 4, stk. 2.

Afgørelsen viser et gennemgående mønster: **en tavshedspligtsklausul gør ikke i sig selv enhver oplysning til en forretningshemmelighed**. Haveren må konkretisere, hvilke oplysninger der er tale om, og godtgøre, at de opfylder § 2.

Samme lære følger af forbudssagen [BS-22486/2020-SHR](#), hvor Sø- og Handelsretten behandlede en anmodning om midlertidigt forbud vedrørende forretningshemmeligheder; kopieringen af data blev ikke anset for tilstrækkeligt relateret til de standardprodukter, sagen angik. Rækkevidden af en fortrolighedsaftale – og navnlig hvilke ansatte og hvilke oplysninger den dækker – var også det centrale i [H-85-08](#) om misligholdelse af en fortrolighedsaftale og dens omfang i forhold til ansatte.

I praksis peger dette mod en dokumenterbar beskyttelsesarkitektur: skriftlige fortrolighedsaftaler med et konkretiseret genstandsområde, adgangsbegrænsning og klassificering af dokumenter, logning, exit-procedurer ved fratræden samt intern instruktion. Foranstaltningerne skal være **rimelige "under de givne omstændigheder"** – kravene til en teknologivirksomhed med kernepatenterbar knowhow er ikke de samme som til et mindre serviceselskab.

LOV	Erhvervshemmelighedsloven § 2	Erhvervshemmelighedsloven § 4, stk. 2
	Markedsføringsloven § 3	
PRAKSIS	Sø- og Handelsretten · Overtrædelse af markedsføringsloven ved uberettiget brug af tidligere arbejdsgivers kunder som referencer	30.05.2022
	Sø- og Handelsretten · Sag om midlertidigt forbud vedrørende forretningshemmeligheder; kopiering af data ikke tilstrækkeligt relateret til standardprodukter	01.10.2020
	Sø- og Handelsretten · Misligholdelse af fortrolighedsaftale? - Spørgsmål om fortrolighedsaftalens omfang og fortolkning vedrørende ansatte	07.01.2010

Lovlig erhvervelse efter § 3: reverse engineering, uafhængig skabelse og ingen eneret

§ 3 opregner de lovlige erhvervelsesmåder og er lige så vigtig som forbuddet i § 4. Erhvervelse er lovlig ved

1. uafhængig opdagelse eller skabelse,
2. observation, undersøgelse, demontering eller test af et produkt, som offentligheden har fået adgang til, eller som erhververen lovligt besidder (**reverse engineering**), forudsat at vedkommende ikke er bundet af en juridisk gyldig forpligtelse til at begrænse erhvervelsen,
3. udøvelse af arbejdstageres eller arbejdstagerrepræsentanternes ret til information og høring, og
4. enhver anden praksis, som er i overensstemmelse med **redelig erhvervspraksis**.

Det bærende princip fremgår af forarbejderne:

Efter dansk ret gives der ikke eneret til fortrolig information, og det er tilladt for konkurrerende virksomheder at komme i besiddelse af samme viden med egen indsats og skabelse.

Og videre, om reverse engineering:

Uden for anvendelsesområdet [...] falder også såkaldt "reverse engineering", der er betegnelsen for det forhold, at der foretages en teknisk, kemisk eller lignende undersøgelse af et produkt, der er tilgængeligt på markedet, for derigennem at afdække de bagvedliggende forretningshemmeligheder. En virksomheds faktiske markedsførte produkter udgør ikke en forretningshemmelighed, og derfor kan oplysninger udvundet ved reverse engineering anvendes lovligt.

Dette markerer den principielle forskel til immaterialretten: loven **stifter ingen eneret**. Bemærkningerne slår fast, at "[b]estemmelserne i loven skaber [...] ikke eneret til knowhow eller oplysninger, som er beskyttet som forretningshemmelighed". En konkurrent, der når frem til samme løsning ad egen vej, krænker derfor intet – og det er en indsigelse, der ofte gør en trussel om søgsmål mindre farlig, end den ser ud.

Friheden til reverse engineering kan dog **fraviges ved aftale**, jf. § 3, stk. 1, nr. 2 ("juridisk gyldig forpligtelse") og direktivets præambelbetragtning nr. 16. Det er baggrunden for, at licens- og samhandelsaftaler så ofte indeholder udtrykkelige forbud mod omvendt konstruktion.

Endelig fastslår § 3, stk. 2, at erhvervelse, brug eller videregivelse er lovlig, i det omfang EU-retten eller national ret **kræver eller tillader** det – bestemmelsen dækker bl.a. lovpligtig revision, indberetning til myndigheder og medarbejderrepræsentanternes medbestemmelse.

LOV

Erhvervshemmelighedsloven § 3, stk. 1, 2

§ 5 § 4: de fire former for ulovlig erhvervelse, brug og videregivelse

§ 4 er lovens materielle forbudsbestemmelse og har fire stykker, der rammer forskellige gerningstyper:

- **Stk. 1 – ulovlig erhvervelse.** Enten ved uautoriseret adgang til, tilegnelse af eller kopiering af dokumenter, genstande, materialer eller **elektroniske filer**, som haveren lovligt kontrollerer (nr. 1), eller ved enhver anden adfærd i strid med redelig erhvervspraksis (nr. 2).
- **Stk. 2 – ulovlig brug eller videregivelse.** Når den, der bruger eller videregiver, enten har erhvervet hemmeligheden ulovligt (nr. 1), har misligholdt en **fortrolighedsaftale** eller anden pligt til ikke at videregive (nr. 2), eller har misligholdt en kontraktlig eller anden pligt til at begrænse brugen (nr. 3).
- **Stk. 3 – hælerilignende forhold.** Erhvervelse, brug eller videregivelse er også ulovlig, hvis personen **vidste eller burde have vidst**, at hemmeligheden direkte eller indirekte stammede fra en, der ulovligt brugte eller videregav den.
- **Stk. 4 – krænkende varer.** Produktion, udbud, markedsføring, import, eksport eller oplagring af krænkende varer er ulovlig brug, hvis aktøren vidste eller burde have vidst, at hemmeligheden var brugt ulovligt.

Forarbejderne beskriver beskyttelsens todelte karakter:

Den foreslåede § 4 giver både et værn mod misbrug af erhvervshemmeligheder fra personer med lovlig adgang til virksomheden, dvs. ansatte, konsulenter, gæster og leverandører mv., og et værn mod misbrug af hemmeligheder fra ulovlig indtrængen i virksomheden.

Om stk. 3 hedder det, at bestemmelsen "supplerer den foreslåede § 4, stk. 1 og 2, med beskyttelse af hælerilignende forhold", og at god tro er afgørende: "Hvis den erhvervsdrivende i god tro er påbegyndt benyttelsen af noget, der senere viser sig at være en andens forretningshemmelighed, kan forholdet ikke straffes."

Den mest markante nyere anvendelse af § 4 er Østre Landsrets dom i [BS-31311/2024-OLR](#) om krænkelse af varemærke- og forretningshemmeligheder ved fortsat brug af **PPG's farvereceptdatabase**, hvor der blev pålagt **solidarisk ansvar** for en tidligere direktør og et konkursbo. Sagen illustrerer to forhold, der går igen i moderne sager: forretningshemmeligheden er en **database**, og ansvaret følger den fysiske person, der stod bag den fortsatte brug, ikke blot selskabet.

En anden central afgørelse er Sø- og Handelsrettens dom i [BS-9491/2019-SHR](#) om ulovlig brug af forretningshemmeligheder i forbindelse med en **udbudsklage** – bygget på [§ 2, stk. 1](#), [§ 4, stk. 3](#), [§ 12, stk. 1](#) og [§ 15, stk. 4](#). Sagen viser, at oplysninger, en virksomhed lovligt får indsigt i under en udbuds- eller klagesag, ikke frit kan anvendes til andre formål, og at kendskabskravet i stk. 3 er den relevante indgang, når oplysningerne er modtaget via et mellemlid.

Hvervning af kunder ved hjælp af beskyttede oplysninger var temaet i [BS-49378/2020-SHR](#) og [BS-6061/2022-SHR](#), der blev afgjort efter [§ 4, stk. 1 og 2](#) sammenholdt med markedsføringslovens § 3 og § 24, stk. 2. Og i [BS-18002/2023-SHR](#) og [BS-41784/2023-SHR](#) endte et samlet krav om kontraktbrud, overtrædelse af markedsføringsloven og lov om forretningshemmeligheder med **frifindelse** – endnu en påmindelse om, at bevisbyrden er reel.

Under den tidligere retstilstand blev tilsvarende spørgsmål afgjort efter markedsføringsloven, jf. Sø- og Handelsrettens dom i [V-14-04](#) om erhvervshemmeligheder, produktkopiering og rettigheder til lift-teknologi efter et samarbejdsophør.

LOV	Erhvervshemmelighedsloven § 4, stk. 1-4	Erhvervshemmelighedsloven § 12, stk. 1
	Erhvervshemmelighedsloven § 15, stk. 4	Markedsføringsloven § 3
PRAKSIS	Landsretten · Krænkelser af Varemærke- og Forretningshemmeligheder: Solidarisk Ansvar for Tidligere Direktør og Konkursbo efter fortsat brug af PPG's farvereceptdatabase	03.10.2025
	Sø- og Handelsretten · Sø- og Handelsretten: Frifindelse i sag om kontraktbrud, overtrædelse af markedsføringsloven og lov om forretningshemmeligheder	09.01.2024
	Sø- og Handelsretten · Sag om påstået overtrædelse af forretningshemmeligheder og markedsføringsloven ved hvervning af kunder	13.12.2022
	Sø- og Handelsretten · Dom om ulovlig brug af forretningshemmeligheder i forbindelse med udbudsklage	16.04.2021
	Sø- og Handelsretten · Sag om overtrædelse af markedsføringsloven og lov om forretningshemmeligheder ved etablering af konkurrerende virksomhed	01.12.2020
	Sø- og Handelsretten · Tvist om erhvervshemmeligheder, produktkopiering og rettigheder til lift-teknologi efter samarbejdsophør	11.03.2011

§ 6 Den fratrådte medarbejder: loyalitetspligt, ansættelsesklausuler og forretningshemmeligheder

Langt de fleste sager udspringer af, at en medarbejder skifter til – eller starter – en konkurrerende virksomhed. Her mødes tre regelsæt, og rækkefølgen er afgørende.

1. Ansættelsesklausuloven har forrang i klausulperioden. Forarbejderne til § 4 er utvetydige:

Det bemærkes hertil, at hvis der er indgået en aftale efter ansættelsesklausuloven gennem konkurrence- eller kundeklausuler, kan disse ikke forpligte lønmodtageren i mere end 12 måneder henholdsvis 6 måneder for kombinerede klausuler. [...] Hvor sådan aftale er truffet, må klausulen finde anvendelse forud for bestemmelsen i stk. 2.

2. Den ulovbestemte loyalitetspligt gælder til og med opsigelsesperioden. Landsretspraksis er streng. I [BS-2779/2012-VLR](#) fandt Vestre Landsret, at en medarbejder, der i opsigelsesperioden forsøgte at overtage arbejdsgiverens opgave privat, havde begået en så væsentlig misligholdelse, at bortvisning var berettiget – med vægt på "den økonomiske betydning, det ville have haft for [arbejdsgiveren]". I [BS-21836/2018-VLR](#) blev en ejendomsmæglertrainee bortvist med rette, fordi han under en jobsamtale hos en lokal konkurrent **røbede strengt fortrolige fusionsplaner**; flertallet fandt, at han derved havde gjort sig skyldig i "en så grov misligholdelse af ansættelsesforholdet, at bortvisningen har været berettiget". Sagen er lærerig, fordi den viser, at fortrolige oplysninger kan udløse et ansættelsesretligt ansvar, også hvor § 2's krav ikke nødvendigvis prøves.

Også i kontraktforhold mellem erhvervsdrivende er illoyalitet en selvstændig ophævelsesgrund, jf. Højesterets dom i [BS-258/2005-HJR](#) om berettiget ophævelse af en eneforhandleraftale som følge af grov illoyalitet og markedsføringskrænkelser, og i [BS-230/2007-HJR](#), hvor Højesteret stadfæstede et erstatningsansvar for overtrædelse af markedsføringsloven.

3. Forretningshemmelighedsloven griber først, når § 2 er opfyldt. Kombinationen af klausulbrud og brug af beskyttede oplysninger er klassisk, jf. Østre Landsrets dom i [1-1448/2013](#) om erstatningskrav mod en tidligere medarbejder for brud på en konkurrenceklausul og anvendelse af forretningshemmeligheder – afgjort efter dagældende markedsføringslovs § 23 sammenholdt med aftalelovens §§ 36 og 38.

Grænsen mod medarbejderens egen viden er den vigtigste begrænsning. Direktivets artikel 1, stk. 3, og præambelbetragtning nr. 13 – gengivet i lovforslagets bemærkninger – fastslår, at direktivet "navnlig ikke giver anledning til at begrænse arbejdstagernes brug af oplysninger, der ikke udgør en forretningshemmelighed eller til at begrænse arbejdstagernes brug af erfaringer og kompetencer, som de normalt og på ærlig vis erhverver i løbet af deres ansættelse". Det er netop denne grænse, der bar frifindelsen i [BS-27010/2021-SHR](#): almindeligt kendskab til kunder og priser er ikke uden videre en forretningshemmelighed.

LOV	Erhvervshemmelighedsloven § 2	Erhvervshemmelighedsloven § 4, stk. 2	
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets dom om berettiget ophævelse af eneforhandleraftale som følge af grov illoyalitet og markedsføringskrænkelser		14.05.2008
	Højesteret · Owi-gruppen A/S mod NFM AB - Stadfæstelse af dom om overtrædelse af markedsføringsloven		20.02.2008
	Landsretten · Sag om berettigelsen af en bortvisning af en ejendomsmæglertrainee		11.07.2019
	Landsretten · Dom om berettigelsen af en bortvisning på baggrund af illoyalitet i opsigelsesperioden		11.09.2013
	Landsretten · Erstatningskrav mod tidligere medarbejder for brud på konkurrenceklausul og anvendelse af forretningshemmeligheder		10.09.2013
	Sø- og Handelsretten · Overtrædelse af markedsføringsloven ved uberettiget brug af tidligere arbejdsgivers kunder som referencer		30.05.2022

§ 7 Midlertidige forbud og påbud efter § 8 – og den korte frist i § 14

Fordi en forretningshemmelighed er uigenkaldeligt tabt, når den først er spredt, er det **foreløbige retsmiddel** ofte hovedsagen. § 8 henviser til retsplejelovens kapitel 40 om forbud og påbud, men opstiller sine egne betingelser: rekvirenten skal **godtgøre eller sandsynliggøre**, at

1. der foreligger en forretningshemmelighed,
2. sagsøgeren er forretningshemmelighedshaveren, og
3. hemmeligheden er erhvervet ulovligt, bruges eller videregives ulovligt, eller der er en **umiddelbar risiko** herfor.

Dertil kommer den proportionalitetsvurdering i § 8, stk. 3, der oplister otte hensyn – bl.a. hemmelighedens værdi, **de foranstaltninger, der er truffet for at beskytte den**, sagsøgtes adfærd, tredjemands og offentlighedens interesser samt beskyttelse af grundlæggende rettigheder. Bemærk, at beskyttelsesforanstaltningerne dermed vejer to gange: først som materiel betingelse i § 2, dernæst som proportionalitetsmoment.

Som alternativ kan retten efter § 8, stk. 5 tillade den påståede krænker at fortsætte brugen **mod sikkerhedsstillelse** – et smidigt værktøj, hvor et forbud ville lamme en hel produktion. Efter § 9 og § 10 kan retten og fogedretten træffe afgørelse om **udlevering af formodet krænkende varer**, og efter § 11 finder retsplejelovens § 428 tilsvarende anvendelse over for tredjemand, der lider skade som følge af forbuddet.

Forbudssporet ses i praksis i [BS-3959/2025-SHR](#), en forbudssag om påstået overtrædelse af et forlig, markedsføringsloven og § 4 ved udbud af en masteruddannelse, behandlet efter retsplejelovens § 413 og § 424, og i [BS-22486/2020-SHR](#) om midlertidigt forbud, hvor sammenhængen mellem de kopierede data og de produkter, forbuddet skulle beskytte, ikke var tilstrækkelig.

Den vigtigste faldgrube er fristen. § 14 fastsætter en **6-månedersfrist** – både for anmodning om forbud eller påbud efter § 8 og for **sagsanlæg** med påstand om foranstaltninger efter § 12, stk. 1. Fristen løber fra det tidspunkt, hvor haveren har fået et sådant kendskab til krænkelsen, at der er "tilstrækkeligt grundlag" for anmodningen henholdsvis sagsanlægget. Det er en markant kortere frist end den almindelige 3-årige forældelsesfrist, der gælder for **erstatningskravet** efter § 15 – forarbejderne fastslår udtrykkeligt, at "[e]rstatningskrav i anledning af ulovlig erhvervelse mv. af forretningshemmeligheder forældes efter reglerne i forældelsesloven", og at direktivets artikel 8 er opfyldt med den almindelige subjektive frist på 3 år. Man kan altså miste adgangen til forbud og til § 12-foranstaltninger, men beholde erstatningskravet.

Endelig kan fogedretten efter § 16 pålægge **tvangsbøder** – daglige eller ugentlige – ved manglende overholdelse af et forbud eller påbud eller ved fuldbyrdelse af § 12-foranstaltninger.

LOV

[Erhvervshemmelighedsloven § 8, stk. 1-5](#)

[Erhvervshemmelighedsloven § 14](#)

[Erhvervshemmelighedsloven § 16](#)

[Retsplejeloven § 413](#)

PRAKSIS

Sø- og Handelsretten · Forbudssag om påstået overtrædelse af forlig, markedsføringsloven og lov om forretningshemmeligheder ved udbud af masteruddannelse 14.05.2025

Sø- og Handelsretten · Sag om midlertidigt forbud vedrørende forretningshemmeligheder; kopiering af data ikke tilstrækkeligt relateret til standardprodukter 01.10.2020

§ 8 Endelige foranstaltninger efter § 12, godtgørelse i stedet efter § 13 og offentliggørelse efter § 17

Når retten har fastslået, at der er sket ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse, kan den ved dom fastsætte foranstaltningerne i [§ 12, stk. 1](#):

1. ophør med eller tidsbegrænset forbud mod brug eller videregivelse,
2. forbud mod produktion, udbud, markedsføring, import, eksport eller oplagring af krænkende varer,
3. tilbagekaldelse af varerne fra markedet,
4. fratagelse af de krænkende egenskaber,
5. tilintetgørelse af varerne, og
6. **tilintetgørelse eller udlevering** af dokumenter, genstande, materialer, stoffer eller **elektroniske filer**, der indeholder eller udgør hemmeligheden.

Nr. 6 er i praksis den vigtigste i medarbejdersagerne: kravet om udlevering eller sletning af kopierede filer. Foranstaltningerne efter nr. 3-6 gennemføres som udgangspunkt **på den krænkende parts bekostning**, jf. [§ 12, stk. 4](#), og de berører ikke erstatningskravet.

Proportionaliteten vurderes efter otte momenter (hemmelighedens værdi, de trufne beskyttelsesforanstaltninger, krænkerens adfærd, konsekvenserne, parternes og tredjemands legitime interesser, offentlighedens interesse og grundlæggende rettigheder). Tidsbegrænses et forbud, skal varigheden efter [§ 12, stk. 3](#) være **tilstrækkelig til at fjerne enhver forretningsmæssig eller økonomisk fordel**, krænkeren har opnået – og foranstaltningerne ophører, når oplysningerne ikke længere er en forretningshemmelighed af årsager, der ikke kan tilregnes sagsøgte.

[§ 13](#) rummer en vigtig ventil for den **godtroende** krænker: i stedet for foranstaltninger kan retten bestemme, at der betales en kontant godtgørelse, hvis (1) den pågældende hverken vidste eller burde vide, at hemmeligheden stammede fra en ulovlig videregivelse, (2) foranstaltningerne ville skade vedkommende uforholdsmæssigt meget, og (3) en godtgørelse forekommer rimelig. Godtgørelsen må ikke overstige, hvad der svarer til en **hypotetisk licensafgift** for den periode, hvor brugen kunne have været forbudt.

Endelig kan retten efter [§ 17](#) bestemme, at dommen **offentliggøres** helt eller delvist på krænkerens bekostning – dog således at forretningshemmeligheden fortsat beskyttes, og under hensyn til bl.a. risikoen for at identificere fysiske personer og skade deres privatliv og omdømme.

LOV

[Erhvervshemmelighedsloven § 12, stk. 1-4](#)
[Erhvervshemmelighedsloven § 13](#)
[Erhvervshemmelighedsloven § 17](#)

PRAKSIS **Sø- og Handelsretten** · Dom om ulovlig brug af forretningshemmeligheder i forbindelse med udbudsklage

16.04.2021

Erstatning efter § 15: friere udmåling, krænkerens fortjeneste og godtgørelse for ikke-økonomisk skade

§ 9

[§ 15](#) gennemfører [direktivets artikel 14](#) og indeholder fire lag:

Bestemmelse	Indhold
§ 15, stk. 1	Culpaansvar – forsæt eller uagtsomhed ved en § 4-handling

§ 15, stk. 2	Udmåling bl.a. efter haverens tabte fortjeneste og krænkerens uberettigede fortjeneste
§ 15, stk. 3	Erstatningen kan fastsættes til mindst et rimeligt vederlag
§ 15, stk. 4	Herudover godtgørelse for ikke-økonomisk skade

Forarbejderne gør klart, at der er tale om en **ændring** af dansk rets almindelige erstatningsprincipper:

Med forslaget ændres den gældende retstilstand, idet erstatningsreglerne efter forslaget i modsætning til markedsføringslovens § 24, stk. 2, og almindelige erstatningsretlige principper giver mulighed for en friere fastsættelse af erstatningen. Der vil dog fortsat i det mindste skulle sandsynliggøres et tab, for at erstatning efter bestemmelsen bliver relevant.

Om krænkerens fortjeneste hedder det, at kriteriet "bl.a. [kan] tænkes anvendt i situationer, hvor en stor virksomhed har krænket en forretningshemmelighed, der indehaves af en person eller virksomhed med få økonomiske ressourcer", hvor det er lettere at beregne krænkerens fortjeneste end haverens tab. Men haveren kan ikke få begge dele fuldt ud: "Det kan dog ikke forventes, at en forretningshemmelighedshaver kan få dækket både sit fulde tab samt krænkerens fulde fortjeneste."

Stk. 3's **rimelige vederlag** svarer til den licensafgift, krænkeren skulle have betalt, og formålet er at give haveren "en erstatning på et objektivt grundlag, hvor der samtidig kan tages hensyn til forretningshemmelighedshaverens udgifter til f.eks. påvisning og efterforskning af krænkelsen" – en bevismæssig genvej, når tabet er svært at opgøre.

Stk. 4 om **godtgørelse for ikke-økonomisk skade** var derimod en nyskabelse: "Der findes ikke i hverken markedsføringsloven eller straffeloven hjemmel til at tilkende en forretningshemmelighedshaver en godtgørelse i dag." Bestemmelsen blev bl.a. påberåbt i [BS-9491/2019-SHR](#), hvor [§ 15, stk. 4](#) indgik i afgørelsesgrundlaget sammen med § 12, stk. 1.

De almindelige erstatningsbetingelser gælder fortsat: årsagsforbindelse, adækvans og **tabsbegrænsningspligt** – "[d]en skadelidte kan således som udgangspunkt ikke få erstatning for et tab, som den pågældende ved hjælp af passende forholdsregler kunne have begrænset eller undgået".

Det supplerende markedsføringsretlige spor har selvstændig betydning. Efter [markedsføringslovens § 24, stk. 3](#) skal den, der forsætligt eller uagtsomt krænker eller uberettiget udnytter en andens ret, betale et rimeligt vederlag – og efter stk. 2 er handlinger i strid med loven erstatningspådragende. Netop dette spor bar resultatet i [BS-27010/2021-SHR](#): kravet efter forretningshemmelighedsloven blev afvist, men retten fandt, at den tidligere medarbejder uberettiget havde anført arbejdsgiveren og dennes kunder som "Samarbejdsaftaler" og "Portfolio" på sin nye hjemmeside, i strid med markedsføringslovens § 3, stk. 1, § 13 og § 20, stk. 1. Uden dokumenteret tab tilkendte retten alligevel en skønsmæssig godtgørelse:

Godtgørelsen for denne markedsforstyrrelse fastsættes på baggrund af de sparsomme oplysninger, der er fremlagt herom fra Adtention A/S, skønsmæssigt til 25.000 kr., som Nicklas Segatz Mortensen skal betale til Adtention A/S, jf. markedsføringslovens § 24, stk. 2.

Beløbsniveauet er tankevækkende: markedsforstyrrelsesgodtgørelser i denne type sager ligger typisk i titusindkroners-klassen, mens de påstande, der bygger på forretningshemmelighedsloven, sigter mod langt større beløb – men kræver et langt tungere bevis.

PRAKSIS	Sø- og Handelsretten · Sag om påstået overtrædelse af forretningshemmeligheder og markedsføringsloven ved hvervning af kunder	13.12.2022
	Sø- og Handelsretten · Overtrædelse af markedsføringsloven ved uberettiget brug af tidligere arbejdsgivers kunder som referencer	30.05.2022
	Sø- og Handelsretten · Dom om ulovlig brug af forretningshemmeligheder i forbindelse med udbudsklage	16.04.2021

§ 10 Straf: § 18 og straffelovens § 299 a

Straffesporet er snævrere end det civilretlige. Efter [§ 18, stk. 1](#) straffes overtrædelse af § 4 med **bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder**, men **kun** når gerningsmanden

1. står i tjeneste- eller samarbejdsforhold til den krænkede eller udfører et hverv for denne,
2. har lovlig adgang til den krænkedes virksomhed, eller
3. i anledning af udførelse af arbejde eller i øvrigt i erhvervsøjemed er blevet betroet **tekniske tegninger, beskrivelser, opskrifter, modeller el.lign.**

Forarbejderne fremhæver denne afgrænsning: "Strafferetligt er det alene misbrug af erhvervshemmeligheder fra personer med lovlig adgang til virksomheden, dvs. ansatte, konsulenter, gæster og leverandører mv., der er omfattet af den foreslåede § 18." Udenforstående, der bryder ind – fysisk eller digitalt – rammes i stedet af straffelovens bestemmelser om industrispionage (§§ 263, 264 og 264 c).

Under **særligt skærpende omstændigheder** skærpes strafferammen markant. [Straffelovens § 299 a](#) lyder:

Med fængsel indtil 6 år straffes den, der under særligt skærpende omstændigheder gør sig skyldig i overtrædelse af § 4, jf. § 18, stk. 1, nr. 1-3, i lov om forretningshemmeligheder. Som særligt skærpende omstændigheder anses navnlig tilfælde, hvor handlingen har medført betydelig skade, eller der er fremkaldt nærliggende fare herfor.

To processuelle forhold er afgørende i praksis:

- **Påtale sker kun efter den forurettedes begæring**, jf. [§ 18, stk. 2](#). Straffesagen er dermed reelt i virksomhedens hånd, og de fleste tvister føres da også som civile sager, hvor forbud, foranstaltninger og erstatning kan opnås hurtigere.
- **Selskaber kan straffes**, jf. [§ 18, stk. 3](#), efter straffelovens 5. kapitel – det er den erhvervende konkurrent, ikke kun den fratrådte medarbejder, der kan gøres til subjekt.

Om det subjektive krav bemærker forarbejderne, at den erhvervsdrivende "skal vide eller burde vide, at kendskab til eller rådighed over hemmeligheden er opnået ved en overtrædelse", og at der i god tro ikke kan straffes.

Markedsføringsretligt gælder samtidig, at generalklausulen ikke er strafbelagt. Som det fremgår af [Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet om markedsføring](#), indeholder markedsføringsloven "en generalklausul (§ 3), hvorefter erhvervsdrivende skal udvise god markedsføringsskik [...] § 3 er ikke strafbelagt". Konsekvensen er, at illoyal adfærd, der ikke opfylder § 2's krav, kun kan mødes med civilretlige sanktioner.

Beskyttelse under retssagen: §§ 6-7 og risikoen for at tabe

§ 11 hemmeligheden i processen

Et klassisk dilemma er, at man skal afsløre hemmeligheden for at beskytte den. Loven adresserer dette i to bestemmelser.

§ 7 pålægger retten – når den træffer afgørelse efter retsplejelovens kapitel 2 (retsmøders offentlighed), kapitel 3 a (aktindsigt) og § 339 a – at tage hensyn til (1) behovet for effektive retsmidler og en retfærdig rettergang, (2) parternes og tredjeparters legitime interesser, og (3) den skade, parterne og tredjeparter måtte lide, hvis anmodningen imødekommes eller afvises. Det er hjemlen bag dørlukning, referatforbud og begrænset aktindsigt i sager om forretningshemmeligheder.

§ 6 bakker dette op med en **strafsanktioneret tavshedspligt** for alle, der deltager i eller får adgang til dokumenter i sagen:

- Offentligt ansatte og hvervtagere: ansvar efter **straffelovens §§ 152-152 f**, jf. stk. 1.
- Advokater, deres fuldmægtige, partnere og personale: samme ansvar, jf. stk. 2.
- Alle andre – herunder parternes egne folk og vidner: **bøde**, jf. stk. 3.

Tavshedspligten gælder oplysninger, "som retten har identificeret som fortrolige", og bortfalder, hvis retten bestemmer, at oplysningerne ikke er omfattet af § 2, nr. 1, eller hvis de bliver almindeligt kendte. Bestemmelsen betyder i praksis, at retten aktivt bør anmodes om at **udpege** de fortrolige oplysninger – sker det ikke, er der ingen § 6-beskyttelse at håndhæve.

Et beslægtet spørgsmål er, om oplysninger, man lovligt har fået adgang til under én sag, må bruges i en anden sammenhæng. Det var netop temaet i [BS-9491/2019-SHR](#) om ulovlig brug af forretningshemmeligheder i forbindelse med en udbudsklage. Klagenævnet for Udbud har spejlvendt problemstillingen i [23/13620](#), hvor en klager forgæves gjorde gældende, at selve klageskriftets påstande og anbringender udgjorde forretningsmæssig strategi og derfor skulle undtages fra aktindsigt; nævnet fandt oplysningerne "af en så generel og overordnet karakter", at de ikke kunne undtages efter [offentlighedslovens § 30, nr. 2](#), og gav fuld aktindsigt.

LOV

[Erhvervshemmelighedsloven § 6, stk. 1-3](#)
[Erhvervshemmelighedsloven § 7](#)
[Offentlighedsloven § 30](#)

PRAKSIS

Sø- og Handelsretten · Dom om ulovlig brug af forretningshemmeligheder i forbindelse med udbudsklage

16.04.2021

Klagenævnet for Udbud · Aktindsigt i klageskrift i udbudssag trods påstand om forretningshemmeligheder

08.12.2023

Forretningshemmeligheder over for myndighederne: aktindsigt,

§ 12 tavshedspligt og den klare formodning

Når en virksomhed afleverer oplysninger til det offentlige – i et udbud, en ansøgning eller en tilsynssag – er beskyttelsen ikke længere forretningshemmelighedslovens, men **forvaltningsrettens**. Omdrejningspunktet er [offentlighedslovens § 30, nr. 2](#) om "tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller [...] drifts- eller forretningsforhold el.lign., for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning" – og den tilsvarende

tavshedspligt i [forvaltningslovens § 27](#), som gengivet i [Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet om aktindsigt](#) og i [Vejledning om god adfærd i det offentlige](#).

Folketingets Ombudsmand har fastlagt en fast prøvelsesstruktur. Bestemmelsen forudsætter en **konkret vurdering i to led**: først om der er tale om forretningsforhold, dernæst om aktindsigt indebærer en nærliggende risiko for økonomisk skade af nogen betydning. Samtidig gælder en **klar formodning** for skade, og myndigheden bør indhente en udtalelse fra virksomheden. Ombudsmanden har imidlertid gentagne gange understreget, at formodningen ikke erstatter den konkrete vurdering – i sagen om [oplysninger om vederlag til et rekrutteringsfirma](#) kunne oplysningerne ikke undtages på det anførte grundlag, og i [FOB 2017-11](#) kunne selve virksomhedens navn ikke undtages efter § 30, nr. 2. Omvendt blev afslag ikke kritiseret, hvor risikoen var konkretiseret, jf. sagerne om [månedssrapporter fra en entreprenør i et stort anlægsprojekt](#) og [tilbud afgivet ved salget af aktier i DONG](#). Allerede i den ældre sag om [aktindsigt i en spildevandsudledningsstilladelse](#) henstillede ombudsmanden til fornyet behandling, fordi myndigheden ikke havde godtgjort de konkrete skadevirkninger.

Klagenævnet for Udbud har den rigeste praksis. Linjen kan sammenfattes:

Afgørelse	Undtaget	Ikke undtaget
22/14560 (vejtenester)	Detaljerede tekniske løsninger, produktsammensætning, beregninger, metoder, ikke-offentlig omsætning	Navne og kontaktoplysninger på medarbejdere, referencers start-/sluttidspunkter, generelle løsningsbeskrivelser – særligt når de i forvejen står på virksomhedens hjemmeside
23/13620 (klageskrift)	–	Påstande og anbringender af generel karakter; risikoen for skade var ikke konkretiseret
25/05009 (affaldshåndtering)	Enhedspriser – undtaget af konkurrencehensyn	Aftalen i øvrigt (delvis aktindsigt)
24/06948 (varmepumpeanlæg)	Delvis undtagelse med udtrykkelig anvendelse af § 2	–

Se også [22/14592](#) om udbudsmateriale vedrørende et lønsystem og [24/01497](#) om aktindsigt i processkrift og delkendelse. At afvejningen ikke er ny, viser de ældre kendelser: allerede i [1995-kendelsen om et kraftvarmeanlæg](#) og i [2006-0007568](#) om partsaktindsigt i tilbudsmateriale og evalueringsnotater afvejede nævnet klagerens interesse mod beskyttelsen af konkurrentens forretningshemmeligheder efter [forvaltningslovens § 15](#) – og fandt, at hensynet til de tekniske principper, effektivitet og priser vejede tungest. I [25/05534](#) hjemviste nævnet en sag, netop fordi kommunen ikke havde foretaget en helhedsorienteret vurdering af mulige undtagelser, herunder hensynet til forretningshemmeligheder, jf. [udbudslovens § 5 a](#).

Ordregiverens **egen** fortrolighedspligt er skærpet: i [26/00489](#) fastslog nævnet, at oplysning om konkurrenternes prispoint under et igangværende udbud med forhandling indirekte røbede den evalueringstekniske pris:

Det er klagenævnets vurdering, at oplysninger om andre tilbudsgiveres evalueringstekniske priser i et igangværende udbud med forhandling, hvor pris indgår i tildelingskriteriet, udgør fortrolige oplysninger efter udbudslovens § 5, stk. 1... da der med viden herom opnås en konkurrencemæssig fordel, som kan bruges operationelt under udbuddet.

Endelig sætter myndighedernes egen tavshedspligt rammen den anden vej: fx forpligter [bekendtgørelsen om videregivelse af fortrolige oplysninger om visse udenlandske direkte investeringer](#) Erhvervsstyrelsens ansatte

til under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e at hemmeligholde fortrolige oplysninger, de får kendskab til gennem tilsynet.

LOV	Forvaltningsloven § 15	Forvaltningsloven § 27	Offentlighedsloven § 30	Udbudsloven § 5a
PRAKSIS	Klagenævnet for Udbud · Klagenævnet finder ulovlig prisoplysning og fejlagtig evalueringsmodel i markedsføringsudbud 11.02.2026 Klagenævnet for Udbud · Hjemvisning af sag om aktindsigt i rengøringsudbud da KN Rengøring I/S blev anset for klageberettiget uanset tidligere misligholdelse i beslægtet firma 27.11.2025 Klagenævnet for Udbud · Delvis aktindsigt i aftale om affaldshåndtering: Enhedspriser undtaget af konkurrencehensyn 23.06.2025 Klagenævnet for Udbud · Afgørelse om delvis aktindsigt i tilbudsmateriale fra udbud af varmepumpeanlæg 05.11.2024 Klagenævnet for Udbud · Afgørelse om aktindsigt i processkrift og delkendelse i udbudssag om ubemandede luftfartøjer 15.03.2024 Klagenævnet for Udbud · Aktindsigt i klageskrift i udbudssag trods påstand om forretningshemmeligheder 08.12.2023 Klagenævnet for Udbud · Klage over delvist afslag på aktindsigt i udbudsmateriale vedrørende vejtenester 27.04.2023 Klagenævnet for Udbud · Klage over delvist afslag på aktindsigt i udbudsmateriale vedrørende lønsystem 16.03.2023 Klagenævnet for Udbud · Afslag på yderligere aktindsigt i tilbudsmateriale og evalueringsnotater i udbudssag 13.02.2007 Klagenævnet for Udbud · Afgørelse om aktindsigt i udbudssag vedrørende kraftvarmeanlæg 21.09.1995			

§ 13 EU-retlig ramme: fortrolighed er ikke evig

Fordi loven er en tekstnær gennemførelse af [direktiv 2016/943](#), er EU-Domstolens praksis en direkte fortolkningskilde.

Den mest praktisk vigtige lære er, at **fortroligheden har en holdbarhed**. I [C-162/15 \(Evonik Degussa\)](#) fastslog Domstolen (Store Afdeling), at Retten ikke havde begået en fejl ved at fastslå, at oplysninger, der er **ældre end fem år, principielt betragtes som historiske** og har mistet deres fortrolige karakter, medmindre virksomheden påviser det modsatte. Samtidig udvidede Domstolen høringskonsulentens kompetence:

Denne beskyttelse skal dermed forstås således, at den vedrører enhver grund, som kan begrunde en beskyttelse af fortroligheden af de pågældende oplysninger.

Dvs. fortrolighedsprøvelsen kan ikke begrænses til forretningshemmeligheder i snæver forstand, men omfatter enhver EU-retlig grund til hemmeligholdelse. Den beslægtede sag [C-15/16](#) om rækkevidden af finanstillsynsmyndigheders tavshedspligt og definitionen af fortrolige oplysninger trækker i samme retning.

På udbudsområdet har Domstolen i [C-54/21](#) taget stilling til balancen mellem fortrolighed og gennemsigtighed og herunder anvendt forretningshemmelighedsdefinitionen i [artikel 2](#) sammen med udbudsdirektivets artikel 18 og 21. Linjen er videreført i kendelsen i [C-686/24](#) om adgang til fortrolige oplysninger i udbudssager og afvejningen mellem forretningshemmeligheder og retten til **effektiv retsbeskyttelse**. Pointen er, at en ordregiver ikke kan give fortrolighed forrang så vidtgående, at forbigående tilbudsgivere afskæres fra reelt at kunne prøve tildelingen.

Direktivet sætter også grænser den anden vej. Ifølge lovforslagets bemærkninger følger det af artikel 1, stk. 2, at direktivet "ikke berører udøvelse af retten til ytrings- og informationsfrihed", ligesom det ikke berører nationale regler, der kræver videregivelse af oplysninger til myndigheder eller offentligheden. Det er baggrunden for undtagelserne i § 5, hvorefter en anmodning om foranstaltninger **skal afvises**, når erhvervsen, brugen eller videregivelsen sker for at udøve retten til informations- og ytringsfrihed, for at **afdække forseelser, uregelmæssigheder eller ulovlige aktiviteter** i den almene offentlige interesse (whistleblowing), eller som led i arbejdstageres videregivelse til deres repræsentanter.

LOV	Erhvervshemmelighedsloven § 5	
PRAKSIS	EU-Domstolen · Adgang til fortrolige oplysninger i udbudssager: Afvejning mellem forretningshemmeligheder og retten til effektiv retsbeskyttelse	10.06.2025
	EU-Domstolen · Afgørelse om balancen mellem fortrolighed og gennemsigtighed i offentlige udbud	17.11.2022
	EU-Domstolen · Rækkevidden af finanstilsynsmyndigheders tavshedspligt og definitionen af fortrolige oplysninger	19.06.2018
	EU-Domstolen · Høringskonsulentens kompetence i fortrolighedssager: Vurdering af berettiget forventning ved offentliggørelse af kartelbeslutning	13.03.2017

Definitionen breder sig: forretningshemmeligheder som tværgående retsbegreb

Definitionen i § 2 er ved at blive dansk rets **standarddefinition** af, hvad der er kommercielt fortroligt. Den bruges i dag som byggesten i lovgivning langt uden for erhvervshemmelighedsloven selv.

I Justitsministeriets udkast til en [ny lov om produktansvar](#) – der bl.a. moderniserer reglerne for software og nye teknologier – foreslås indsat en definition af "forretningshemmelighed", som ordret gentager de tre krav og udtrykkeligt er "enslydende med definitionen i artikel 2, nr. 1, i [...] direktiv (EU) 2016/943". Baggrunden er, at en skadelidt i produktansvarssager kan få adgang til producentens dokumentation, og at der derfor skal balanceres mod producentens fortrolige oplysninger.

Samme mønster ses i Erhvervsstyrelsens udkast om [forenkling af virksomheders bæredygtighedsrapportering](#), hvor virksomheder kan udelade oplysninger, "der svarer til forretningshemmeligheder, som defineret i" direktivet – med produktionsmetoder, opskrifter, ikke-offentliggjorte forskningsprojekter, prototyper og testresultater som eksempler.

Konsekvensen for rådgiveren er, at **den samme trekantsprøve** – hemmelighed, handelsværdi, rimelige hemmeligholdelsesforanstaltninger – nu skal foretages i vidt forskellige sammenhænge: i den civile krænkelssag, i aktindsigtssagen, i udbudssagen, i produktansvarssagen og i regnskabsretten. Den virksomhed, der har styr på sin dokumentation af litra c, står stærkere i dem alle.

LOV	Erhvervshemmelighedsloven § 2	
PRAKSIS	EU-Domstolen · Afgørelse om balancen mellem fortrolighed og gennemsigtighed i offentlige udbud	17.11.2022
	Klagenævnet for Udbud · Afgørelse om delvis aktindsigt i tilbudsmateriale fra udbud af varmepumpeanlæg	05.11.2024

§ 15 Sammenfatning: sådan prøves en sag om forretningshemmeligheder

Praksis tegner et forudsigeligt prøvelsesforløb. Rækkefølgen er vigtig, fordi sagen ofte falder allerede på trin 1.

- Er der overhovedet en forretningshemmelighed?** Alle tre krav i § 2, nr. 1 skal være opfyldt, og haveren bærer bevisbyrden. Konkretiseringen er afgørende: hvilke oplysninger, i hvilken sammensætning, og hvorfor er de ikke almindeligt kendte i branchen? Frifindelserne i [BS-27010/2021-SHR](#) og [BS-18002/2023-SHR](#) og [BS-41784/2023-SHR](#) viser, hvor ofte dette trin ikke passeres.
- Var erhvervelsen lovlig?** Reverse engineering, uafhængig skabelse og medarbejderens almindelige erfaring er lovlige, jf. § 3 – medmindre andet er gyldigt aftalt.
- Foreligger en ulovlig handling efter § 4?** Kopiering af filer (stk. 1), brud på fortrolighedsaftale (stk. 2), viden eller burde-viden om ulovlig oprindelse (stk. 3), eller krænkende varer (stk. 4). Sagen mod den tidligere direktør og konkursboet i [BS-31311/2024-OLR](#) viser, at ansvaret kan gøres solidarisk.
- Griber en undtagelse ind?** § 5 om ytringsfrihed, whistleblowing og arbejdstagerrepræsentanter fører til afvisning af anmodningen – ikke blot til frifindelse.
- Er der handlet i tide?** § 14 sætter en 6-månedersfrist for forbud og for sagsanlæg om § 12-foranstaltninger; erstatningskravet forældes efter forældelseslovens almindelige 3-årige frist.
- Hvilke retsmidler?** Midlertidigt forbud efter § 8, endelige foranstaltninger efter § 12 – herunder sletning eller udlevering af elektroniske filer – tvangsbøder efter § 16 og offentliggørelse efter § 17.
- Hvilken kompensation?** Erstatning efter § 15 med krænkernes fortjeneste og rimeligt vederlag som udmålingsfaktorer, samt godtgørelse for ikke-økonomisk skade. Falder kravet, kan [markedsføringslovens](#) § 3 og § 24 fortsat bære en godtgørelse for markedsforstyrrelse.
- Skal sagen føres lukket?** § 6 og § 7 – husk at anmode retten om udtrykkeligt at identificere de fortrolige oplysninger.

Det gennemgående budskab i praksis er, at loven **ikke beskytter den, der ikke har beskyttet sig selv**. Rimelige hemmeligholdelsesforanstaltninger er ikke et formkrav, men den materielle adgangsbillet – og de skal kunne dokumenteres, når sagen først er opstået.

LOV

[Erhvervshemmelighedsloven § 2](#)
[Erhvervshemmelighedsloven § 4](#)
[Erhvervshemmelighedsloven § 14](#)
[Erhvervshemmelighedsloven § 15](#)
[Markedsføringsloven § 24](#)

PRAKSIS	Landsretten · Krænkelse af Varemærke- og Forretningshemmeligheder: Solidarisk Ansvar for Tidligere Direktør og Konkursbo efter fortsat brug af PPG's farverecceptdatabase	03.10.2025
	Sø- og Handelsretten · Forbudssag om påstået overtrædelse af forlig, markedsføringsloven og lov om forretningshemmeligheder ved udbud af masteruddannelse	14.05.2025
	Sø- og Handelsretten · Sø- og Handelsretten: Frifindelse i sag om kontraktbrud, overtrædelse af markedsføringsloven og lov om forretningshemmeligheder	09.01.2024
	Sø- og Handelsretten · Overtrædelse af markedsføringsloven ved uberettiget brug af tidligere arbejdsgivers kunder som referencer	30.05.2022
	Sø- og Handelsretten · Dom om ulovlig brug af forretningshemmeligheder i forbindelse med udbudsklage	16.04.2021

REFERENCE Lovgrundlag

9 paragraffer

[Erhvervshemmelighedsloven § 2](#)
[Erhvervshemmelighedsloven § 3](#)

Erhvervshemmelighedsloven § 4	stk. 1-4	Erhvervshemmelighedsloven § 8
Erhvervshemmelighedsloven § 12		Erhvervshemmelighedsloven § 15 stk. 1-4
Erhvervshemmelighedsloven § 18		Offentlighedsloven § 30
Straffeloven § 299a		

MATERIALE Citerede afgørelser 30 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS 2

14.05.2008	Højesterets dom om berettiget ophævelse af eneforhandlertaftale som følge af grov illoyalitet og markedsføringskrænkelser	3199-3800
20.02.2008	Owi-gruppen A/S mod NFM AB - Stadfæstelse af dom om overtrædelse af markedsføringsloven	6134-7350

EU-DOMSTOLEN · EUROPÆISK DOMSTOL 4

10.06.2025	Adgang til fortrolige oplysninger i udbudssager: Afvejning mellem forretningshemmeligheder og retten til effektiv retsbeskyttelse	C-686/24
17.11.2022	Afgørelse om balancen mellem fortrolighed og gennemsigtighed i offentlige udbud	C-54/21
19.06.2018	Rækkevidden af finanstillsynsmyndigheders tavshedspligt og definitionen af fortrolige oplysninger	C-15/16
13.03.2017	Høringskonsulentens kompetence i fortrolighedssager: Vurdering af berettiget forventning ved offentliggørelse af kartelbeslutning	C-162/15

LANDSRETTEEN · ANKEINSTANS 4

03.10.2025	Krænkelser af Varemærke- og Forretningshemmeligheder: Solidarisk Ansvar for Tidligere Direktør og Konkursbo efter fortsat brug af PPG's farvereceptdatabase	10296-12097
11.07.2019	Sag om berettigelsen af en bortvisning af en ejendomsmæglertrainee	4309-5162
11.09.2013	Dom om berettigelsen af en bortvisning på baggrund af illoyalitet i opsigelsesperioden	2067-2469
10.09.2013	Erstatningskrav mod tidligere medarbejder for brud på konkurrenceklausul og anvendelse af forretningshemmeligheder	1-1448/2013

SØ- OG HANDELSRETTEEN · SPECIALRET 9

14.05.2025	Forbudssag om påstået overtrædelse af forlig, markedsføringsloven og lov om forretningshemmeligheder ved udbud af masteruddannelse	BS-3959/2025-SHR
09.01.2024	Sø- og Handelsretten: Frifindelse i sag om kontraktbrud, overtrædelse af markedsføringsloven og lov om forretningshemmeligheder	BS-18002/2023-SHR og BS-41784/2023-SHR
13.12.2022	Sag om påstået overtrædelse af forretningshemmeligheder og markedsføringsloven ved hvervning af kunder	BS-49378/2020-SHR og BS-6061/2022-SHR

30.05.2022	Overtrædelse af markedsføringsloven ved uberettiget brug af tidligere arbejdsgivers kunder som referencer	BS-27010/2021-SHR
16.04.2021	Dom om ulovlig brug af forretningshemmeligheder i forbindelse med udbudsklage	BS-9491/2019-SHR
01.12.2020	Sag om overtrædelse af markedsføringsloven og lov om forretningshemmeligheder ved etablering af konkurrerende virksomhed	BS-61706/2023-SHR
01.10.2020	Sag om midlertidigt forbud vedrørende forretningshemmeligheder; kopiering af data ikke tilstrækkeligt relateret til standardprodukter	BS-22486/2020-SHR
11.03.2011	Tvist om erhvervshemmeligheder, produktkopiering og rettigheder til lift-teknologi efter samarbejdsophør	V-14-04
07.01.2010	Misligholdelse af fortrolighedsaftale? - Spørgsmål om fortrolighedsaftalens omfang og fortolkning vedrørende ansatte	H-85-08

KLAGENÆVNET FOR UDBUD · NÆVN / KLAGEINSTANS 10

11.02.2026	Klagenævnet finder ulovlig prisoplysning og fejlagtig evalueringsmodel i markedsføringsudbud	26/00489
27.11.2025	Hjemvisning af sag om aktindsigt i rengøringsudbud da KN Rengøring I/S blev anset for klageberettiget uanset tidligere misligholdelse i beslægtet firma	25/05534
23.06.2025	Delvis aktindsigt i aftale om affaldshåndtering: Enhedspriser undtaget af konkurrencehensyn	25/05009
05.11.2024	Afgørelse om delvis aktindsigt i tilbudsmateriale fra udbud af varmepumpeanlæg	24/06948
15.03.2024	Afgørelse om aktindsigt i processkrift og delkendelse i udbudssag om ubemandede luftfartøjer	24/01497
08.12.2023	Aktindsigt i klageskrift i udbudssag trods påstand om forretningshemmeligheder	23/13620
27.04.2023	Klage over delvist afslag på aktindsigt i udbudsmateriale vedrørende vejttjenester	22/14560
16.03.2023	Klage over delvist afslag på aktindsigt i udbudsmateriale vedrørende lønsystem	22/14592
13.02.2007	Afslag på yderligere aktindsigt i tilbudsmateriale og evalueringsnotater i udbudssag	2006-0007568
21.09.1995	Afgørelse om aktindsigt i udbudssag vedrørende kraftvarmeanlæg	1:714-25/2:714-9

PARKERINGSKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS 1

08.05.2025	Urimelig opkrævning af to kontrolafgifter for samme parkering inden for 12 timer	park-7350
------------	--	-----------

FORARBEJDE Betænkninger

1 reference

Betænkning angående en ny konkurrencelov

nr. 416 · 1966 · Handelsministeriet